

Dosar nr. 008

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIE Nr. 171

Sedința publică de la 2010

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

.....

La ordine fiind soluționarea recursului declarat de pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRĂILA și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE BRĂILA, cu sediul în Brăila, str.Delfinului, nr.1 împotriva sentinței nr. 339 din 2009 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. 2008.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns pentru intimata S.C. „S.R.L., consilier juridic în baza delegației pe care aflată la dosar, lipsă fiind recurente D.G.F.P. și A.F.P. Brăila.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care;

Întrebat fiind reprezentantul intimetei precizează că nu mai are alte cereri de formulat.

Nemaifiind alte cereri de formulat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbateri.

Reprezentantul intimetei solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței recurate ca fiind temeinică și legală.

CURTEA

A s u p r a recursului în contencios de față;

Examinând actele și lucrările dosarului, concluziile orale ale părților, constată;

Prin cererea înregistrată sub nr. 2008 la Tribunalul Brăila, S.C. „S.R.L. Brăila a solicitat anularea Deciziei nr.121/ 2008 emisă de D.G.F.P.Brăila și a Deciziei de impunere nr 2008 și a raportului de inspecție fiscală în partea ce privește impozitul pe profit suplimentar în sumă de lei și lei accesorii.

Tribunalul Brăila prin sentința nr.339/FC/ 2009 a admis contestația, anulând în parte actele fiscale, în limita sumelor solicitate.

În motivarea sentinței prima instanță a reținut că reclamanta a primit în toamna anului 2007 un ajutor de stat sub forma subvenției în agricultură pentru cumpărarea

motorinei, aceasta fiind evidențiată în contabilitatea sa, în contul de venituri „711” – varianta stocurilor.

Se mai reține că organele de control au verificat parțial înregistrările în contabilitate a subvenției fără să se fi urmărit și modalitatea în care a fost înscrisă în contul de venituri, calculând impozitul pe profit direct asupra valorii subvenției acordate, fără a ține seama de faptul că subvenția s-a acordat în vederea realizării unei producții agricole, care fiind generatoare de profit, acestuia din urmă trebuia să i se aplice cota de impozit de 16%.

Or, organele de control au procedat la impozitarea subvenției primite și ulterior la finalul realizării veniturilor din producția agricolă.

Așa fiind acțiunea a fost admisă.

Împotriva sentinței a declarat recurs Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila criticând-o pentru motive de nelegalitate.

Se susține într-un prim motiv de recurs că instanța de fond nu a ținut seama de principiul disponibilității, acordând mai mult decât s-a cerut, nelegalitate prev. de art.304 pct.6 Cod proc.civilă, în sensul că prin acțiune s-a solicitat anularea Deciziei de impunere nr. 2008, instanța dispunând anularea și a Deciziei nr.121/ 2008 și a raportului de inspecție fiscală nr. 2008.

Al doilea motiv de recurs se referă la încălcarea și aplicarea greșită a legii, motiv de nulitate prev. de art.304 pct.9 Cod proc.civilă.

Se reia susținerea prezentată la fond în sensul inadmisibilității contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr. 2008 care este titlu de creanță, emis în condițiile O.G.nr.92/2003, subliniindu-se faptul că instanța de contencios, soluționează doar contestațiile împotriva deciziilor emise de organele fiscale în soluționarea contestațiilor în legătură cu actele fiscale.

Instanța de fond s-a pronunțat cu încălcarea Legii contabilității nr.82/1991 și a O.M.F.P. nr.1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conform cu directivele europene și Ordinului nr. 850/2006 privind modul de acordare a sprijinului financiar.

Prin Decizia de impunere s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar și majorări de întârziere aferente deoarece societatea nu a inclus în veniturile impozabile și veniturile din subvenții și nu a declarat impozit pe profit încălcând astfel prevederile art.19/1 din Legea nr.571/2003 și art.81/1 din O.G.nr.92/2003.

În fine, instanța și-a fundamentat argumentarea pe concluziile raportului de expertiză contabile, cu ignorarea dispozițiilor legale la care s-a făcut referire.

Recursul s-a declarat în termen legal.

Recursul este nefondat.

Curtea constată în referire la primul motiv de recurs că susținerile făcute sunt nefondate, urmând a fi înlăturate.

Prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat anularea Deciziei de impunere nr. 2008 emisă de A.F.P.Brăila, precum și a Deciziei nr.121/ 2008 pronunțată de D.G.F.P., împrejurare constatată din oficiu și de instanța de fond prin Încheierea de ședință din 31 martie 2009 – fila 81 – dosar fond.

Faptul că prin hotărârea pronunțată a fost anulat parțial și raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr. 2008, nu presupune acordarea a mai mult decât s-a cerut prin acțiune, câtă vreme, Decizia nr.121/ 2008 s-a întemeiat și pe acest act cu caracter subsecvent în raport de decizie, și prin care a fost analizată situația fiscală sub aspectul consecințelor pe care le-a antrenat acordarea de subvenții, asupra situației profitului societății.

Nefondată este și susținerea privitoare la inadmisibilitatea acțiunii.

Contestatoarea a atacat astfel cum s-a reținut în precedent și actul administrativ – Decizia nr.121/ 2008, emisă de D.G.F.P.Brăila în soluționarea contestației formulate împotriva actelor de control, și acest fapt este în consonanță cu art.10 din Legea nr.554/2004 în ce privește investirea instanței de contencios administrativ cu cereri legate de taxe și impozite.

Pe fondul cauzei soluția Tribunalului este corectă urmând a fi menținută.

Societatea a beneficiat de subvenții pentru achiziționarea de motorină în vederea realizării producției de grâu din toamna anului 2007, valoarea acesteia fiind de lei.

Organele de control au apreciat că numai suma de lei au fost înregistrați corect în contabilitate, astfel că pentru diferența de lei au calculat un impozit pe venit de 16% rezultând suma de lei.

În cauză a fost dispusă efectuarea unei expertize contabile care a răspuns la chestiunile legate de înregistrarea subvențiilor în contabilitatea societății, de producerea vreunui prejudiciu în bugetul de stat și în concret asupra impozitului pe profitul datorat pe anul 2007.

S-a reținut de expert că înregistrarea eronată de către societate a subvențiilor în contul 711 și nu în contul 741 nu a avut nici o influență asupra rezultatului exercițiului financiar și implicit asupra impozitului pe profitul datorat aferent anului 2007.

Ambele conturi, 711 și 741 sunt de venituri fiind reflectate în contul 121 „profit și pierderi” și formează împreună cu celelalte venituri raportate la cheltuielile perioadei, să formeze după caz profitul sau pierderea perioadei.

S-a mai constatat de expertul contabil că reclamanta a înregistrat corect în contabilitatea sa, primirea cupoanelor sub forma subvențiilor pentru venituri aferente perioadelor viitoare în contul 472 utilizând în corespondență contul 5328 „alte valori”.

Întrucât cupoanele valorice s-au acordat pentru cheltuielile materiale și acoperirea diferențelor de preț, expertiza contabilă a constatat că subvenția respectivă nu a fost înregistrată în cadrul exercițiului financiar 2007 în contul 741, din contul 472, ca fiind un venit al perioadei.

La această constatare a expertului, intimata a formulat obiecțiuni, expertul precizând încă odată că înregistrarea în alt cont a cupoanelor valorice acordate ca sprijin financiar, astfel cum acestea sunt definite prin Ordinul nr.1752/2005, este corectă, sprijinul financiar acordat neputând fi asimilat unei valori, neprezentând o

achiziție de la furnizor ci o modalitate de primire a unei subvenții de exploatare acordată de stat.

În ce privește însă modalitatea de impozitare, a subvenției, corect prima instanță a stabilit că organele de control au procedat de o manieră împovărătoare, stabilind o dublă impozitare și prin aceasta o fiscalitate excesivă, odată la valoarea primită și apoi la finalul realizării veniturilor din producția agricolă.

În sfârșit, instanța de fond nu poate fi criticată pentru că a apelat la părerea unui specialist pentru clarificarea situației impozitului datorat de societate, câtă vreme a interpretat și a explicat de o manieră proprie, lucrarea efectuată de expert.

Față de cele expuse, Curtea văzând și art.312 Cod proc.civilă, va respinge recursul ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

RESPINGE ca nefondat recursul declarat de pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRĂILA și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE BRĂILA, cu sediul în Brăila, str.Delfinului, nr.1 împotriva sentinței nr. 339 din 2009 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. 2008.

I R E V O C A B I L Ă.

Pronunțată în ședința publică de la 2010.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Red.MIT/ 2010

Tehno ZE. 2010

Ex.5

Fond: